

วิทยานิพนธ์เรื่อง “การวิเคราะห์กลวิธีการขับร้องและลีลาการร้องประกอบการแสดงโขนตอนนางลอย เฉพาะบททศกัณฐ์ ของครูทัศนีย์ ขุนทอง” นี้ มุ่งวิเคราะห์ศึกษากลวิธีการขับร้องประกอบการแสดงโขน ตอนนางลอย เฉพาะบททศกัณฐ์ของครูทัศนีย์ ขุนทอง เป็นสำคัญ ทั้งนี้ในการศึกษานั้น ผู้วิจัยได้ทำการศึกษาในประเด็นของรสนิยมที่ปรากฏในตัวบทวรรณกรรมที่ใช้เป็นบทร้อง ศึกษาความสัมพันธ์ของรสนิยมในระหว่างบทร้องและบทเพลงอีกการประหนึ่ง ตลอดจนอัตลักษณ์การขับร้องของครูทัศนีย์ด้วย

ผลจากการศึกษาพบว่า รสนิยมของบทวรรณกรรมที่ใช้เป็นบทร้องมีความสอดคล้องสัมพันธ์กันกับบทเพลงที่บรรจในการร้อง ซึ่งทั้งนี้เนื่องมาจากธรรมชาติของเพลงไทยที่ถูกบรรจุอยู่ในการขับร้องครั้งนี้ มิได้ค่อนข้างไปในการมโนอารมณ์หนึ่งอย่างชัดเจน จึงเอื้อประโยชน์แก่บทวรรณกรรมในการกำหนดอารมณ์ตามเนื้อหาของบทวรรณกรรมนั้น ๆ

สำหรับในประเด็นของความสัมพันธ์ในเรื่องอารมณ์ระหว่างกลวิธีการขับร้อง บทเพลง และบทวรรณกรรมที่ใช้ นั้นพบว่า ครูทัศนีย์ ขุนทอง มีกลวิธีพิเศษในการขับร้องเพื่อให้มีความสอดคล้องกันกับบทร้องและบทเพลงอย่างลงตัว กลวิธีพิเศษที่พบเหล่านั้นได้แก่ การปั้นคำ การผ่อนเสียง การครั้น การเน้นเสียง การทำเสียงหนัก – เบา การเชื่อมเสียง การกลืนเสียง ซึ่งกลวิธีพิเศษเหล่านั้นนอกจากจะทำให้เพลงมีความไพเราะแล้ว ในบางจุดยังเสริมให้อารมณ์ในการแสดงชัดเจน เข้าถึงอารมณ์ของตัวละครได้อย่างแนบเนียน

ในประเด็นสุดท้ายเกี่ยวกับอัตลักษณ์การขับร้องของครูทัศนีย์ ขุนทอง ที่ปรากฏในต้นนางลอยเฉพาะบททศกัณฐ์ นี้ ผู้วิจัยพบว่าครูทัศนีย์สำแดงความเป็นตัวตนออกมาให้ปรากฏใน 3 ลักษณะคือ เป็นผู้มีน้ำเสียงแจ่มใสไพเราะ อย่างหนึ่ง เป็นผู้มีช่วงเสียงในการขับร้องที่กว้างร้องได้ทั้งในเสียงสูงและเสียงต่ำ อย่างหนึ่ง และเป็นผู้มีวิธีการขับร้องประกอบการแสดงได้อย่างสมบทบาท อีกอย่างหนึ่ง ซึ่งอัตลักษณ์ทั้ง 3 ประเด็นนี้ทำให้ครูทัศนีย์ ขุนทอง เป็นครูที่มีความสามารถในเชิงคีตศิลป์อย่างเยี่ยมยอดโดยแท้